

Σάββατο 14 Νοεμβρίου 2020

† Ἡ σύναξις Μνήμη τοῦ Ἅγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου,
καὶ τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ ἔξι γένεσεώς,
τοῦ ἀθλήσαντος ἐν ἑτει 1800 ἐν τῇ νήσῳ τῆς Ρόδου.

† Ἅγίου Γρηγορίου του Παλαμᾶ.

Ὕπαγος ἢ Γα

Ἐν Θεῷ ος Κυρίος καὶ εἰπε φανεν η μιν
 ψευλό γη με νος ο ερχο με νος εν ο νο μα
 τι Κυρίου ου

Στίχ. α'. Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (**Τὸ ὡς ἄνω**)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ἐν Θεῷ ος Κυρίος καὶ εἰπε φανεν η μιν
 ψευλό γη με νος ο ερχο με νος εν ο νο ματι
 Κυρίου ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (**Τὸ ὡς ἄνω**)

14-11-2020 ΟΡΘΟΣ ἈΠΟΣΤ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ καὶ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΜΑ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου.

Ὕχος = Γα

Γ
ποστολε α γι ε Φι λιπ πε ρ
πρεσβευετω ε λε η μο νι Θε ω ρι να
πται σματων α φε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι
αις η μων

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου

Ὕψηλος λόγος τοῦ Γα

Ἄδοξα πατρὶ καὶ γῇ ω καὶ Αγίῳ

ω Πνευματικῷ

Ἄρθρο δούλῳ ξι ας ο φωστηρῷ Εκ κλη-

σι ας τοστηριγματικαὶ διὶ δα σκααλεῖται

των μοναστων η καλλονητωνθεο

λογων υπερμαχος α προοσμα χηητοσδι

Γρηγοριος θαυματουργε Θεσσαλονι

κης τοκαυχημακηρυξ τηηςχαριηιτοσδι

ικετευε δι α παντοσδισωθηναιτας

ψυχας ηημωνδι

καὶ νῦν καὶ αὐτοῖς τοὺς αἰώνας τῶν αἱ μηνοὶ
καὶ σταυρωσιν υπὸ μεινάς αἱ γὰρ θεοὶ^Δ
εἰ γερσιν δεῖξας ως Θεοῖς παριδηγουσί^N
επλασας τῇ χειρὶ ρισου^Γ δεῖξον τὴν φίλαν θρωπίαν εἰς λέγην μονο^Δ δεῖξαι τὴν
τε κούσαν σε Θεοῖς τοῖς κοντραῖς πρεσβευτούσαν υπὲρ ημῶν καὶ σωσόντων Σωτῆρος ημῶν λαον απεγνωσμένον οντο^Γ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν
Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου
Τὴν σοφίαν καὶ λόγον. Ἡχος πλ. δ^η.

Ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθείς, καὶ φωστήρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθείς, ἔδειξας τὸν Ἡλιον, ἐκ παρθένου ἐκλάμψαντα· καὶ ναοὺς εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας ἐκκλησίας μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἐορτάζομεν, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ιεράρχου· ὅμοιον.

Ἄποστάς τῶν ῥεόντων καὶ γεηρῶν, βασιλέων, καὶ φίλων καὶ συγγενῶν ἐκτήσω τά μένοντα, καὶ ἐστῶτα μακάριε, καὶ οἰκίαν πᾶσαν, καὶ γένος προσῆγαγες τῷ Δεσπότῃ πάντων, σεπτὸν ὄλοκάρπωμα· ὃν καὶ καθηγήσω τὴν ὁδὸν ὁμαλίσας, ψυχήν σὺν τῷ σώματι ἀγιάσας Γρηγόριε, θεωρία καὶ πράξει τε· πρέσβευε Χριστῷ ἐκτενῶς τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον δμοιον.**

Ε καὶ σαρκὸς σου φορέσας ὡς ἀγαθὸς, τὴν μορφὴν ὁ Δεσπότης τὴν δουλικὴν, ἐθέωσε Δέσποινα, ἐνωθεὶς καθ' ὑπόστασιν· καὶ τὴν φύσιν πᾶσαν, πληρώσας τοῦ Πνεύματος, τῶν ἀγίων δήμους, εἰργάσατο χάριτι· ὅθεν τὴν αἰτίαν, τῶν ἀρρόήτων πραγμάτων, καὶ πρώτην τοῦ Πνεύματος, πληρωθεῖσαν ὑμνοῦμέν σέ, ἐκ καρδίας βοῶντές σοι· Χαῖρε ἡ βεβαία ἐλπὶς, τῶν προσκυνούντων ἐν πίστει τὸν τόκον σου.

Μετὰ δὲ τὴν β'. στιχολογίαν
Τοῦ Ιεράρχου δμοια.

Ε γκρατείᾳ καὶ νήψει καὶ προσευχῇ, παρθενίᾳ, πτωχείᾳ καὶ τῷ καινῷ, λουτῆρι Γρηγόριε τῶν δακρύων καθάρας σου, τὴν καρδίαν ὅλος, μετάρσιος γέγονας· καὶ Χριστῷ συνήφθης, ἐν πνεύματι γενόμενος. Ὅθεν ὡς ὁ Παῦλος, τῶν ἀρρόήτων ἀκούσας, καὶ σκεῦος γενόμενος, ἐκλογῆς σὺ ἐβάστασας, τοῦ Κυρίου τὸ ὄνομα, ἐναντίον ἀνόμων τρανῶς· στέμματι δι’ ὃ σε διπλῷ, ἐκ τῶν ἔργων ἔστεψεν ὁ Κύριος· τοὺς προσιόντας σοι πόθῳ εὐχαῖς σου περίζωσε.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον δμοιον.**

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, ναῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην πανάμωμε, ὀμαρτιῶν τε φόρτῳ, φανεῖσαν ὑπέροαντλον, καὶ εἰς πυθμένα ὅδου πεσεῖν κινδυνεύουσαν φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ καὶ σῶσον παρέχουσαν τὸν λιμένα τὸν εὔδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,

τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα
δ δοῦλός σου.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλαιον. Κάθισμα.

Ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Τὸν θεῖον τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχην ὑμνοῦμεν· τὸν στύλον τοῦ
πυρὸς, τοῦ φωτὸς τὴν νεφέλην, ἐν πνεύματι προάγοντα
Ἰσραὴλ νέον σήμερον, καὶ εἰσάγοντα εἰς νοητὴν γῆν εἰρήνης,
τὴν μητρόπολιν τῶν ἐν Χριστῷ πρωτοτόκων, τὸν μέγαν Γρη-
γόριον.

Δόξα. Ὁμοιον.

Τὸν βίον εὔσεβῶς, ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, δοχεῖον καθαρὸν, θεί-
ου Πνεύματος ὥφθης, Γρηγόριε πανόλβιε· τῶν ἀγγέλων
συνόμιλε· ὅθεν σήμερον, σοῦ τὴν ὀλόφωτον μνήμην, ἐορτάζοντες,
ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον δμοιον.

Ε' λπὶς χριστιανῶν, Θεοτόκε Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ
νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε μετὰ τοῦ Ἱεράρ-
χου τε, δοῦναι ἄφεσιν ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου
τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σε δοξάζουσιν.

Τὸ ά Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ὕχος ἁ τος

χ^B
 ἔ λεκ νε ο τη το ος μου Διπόλ λα α
 πο λε μει με πα θη λαλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σωτηρ μου Δίς
 ω λε οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου λα ως χορ τος γαρ πυ ρι ι
 ε σε σθε α πε ζη ραμ με νοι Δίς
 χ^B
 λε Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι λ
 Μ Β
 λε Δι γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ται λα και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται

M B

τη⁶ Τρι¹ α δι² κη³ Μο⁴ να⁵ α δι⁶ ι ε ρο⁷ κρυ⁸

φι¹ ω²ς³
και⁶ λ⁸

M B

λ⁶ Και¹ νυν² και³ α ει⁴ και⁵ εις⁶ τους⁷ αι⁸ ω⁹ νας¹⁰

τον¹ αι² ω³ νωναμην⁶ λ⁸

M B

λ⁶ Η¹ γι² ω³ Πνευμα⁴ τι⁵ α να⁶ βλυ⁷ υ⁸ ζει⁹ τα¹⁰

της¹ χα² α³ ρι⁴ τος⁵ ρει⁶ θρα⁷ λ⁸ αρ⁹ δεν¹⁰ ο οντα¹¹ α¹²

πασαντηνκτι¹ ισινπροςζω² ο γο³ νι⁴ ι αν⁶ λ⁸

Προκείμενον Ὅχος δ'

Το⁶ στο¹ ο μα² μου³ λα⁴ λη⁵ η⁶ σει⁷ σο⁸

φι¹ αν² λ³ και⁴ η⁵ με⁶ λε⁷ ε⁸ ετη⁹ λ¹⁰ της¹¹ καρ¹² δι¹³ ι¹⁴

ας¹ μου² συ³ νε⁴ σην⁵ λ⁶ Δις⁷

Στίχ. Ἐκούσατε ταῦτα πάντα τά ἔθνη.

Τὸ τρίτον

Ἐκ Το στο μα μου λα λη η σει σο φι
αν και η με ε λε ε τη Διτης καρ δι
ι ας μου συ νεσι ι ιν Ἐκ

Τάξις Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

‘Ο Χορός: χ̄ ν̄ ρ̄ ε̄ ε̄ λε̄ η̄ σον̄ δ̄

‘Ο Ιερεύς: “Οτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

The image shows musical notation for the hymn 'Ο Χορός'. The notation consists of two staves. The top staff features a single melodic line with various note heads and stems. The bottom staff provides lyrics in Greek: α σα πνο η αι νε σα τω τον. Above the lyrics, red numbers 3, 3, and 3 are placed above the words η, αι νε, and σα respectively, likely indicating a three-fold repetition or a specific performance technique. The number 6 is also present in red at the beginning of the bottom staff. The notation uses a combination of black and red ink on a white background.

Tò τρίτον   πασα
τον Κυ ρι ο   

Ο Διάκονος: Καὶ ύπερ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ο χορός:

χ N
γ
Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον **Δ**

Ο Διάκονος: Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ο Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο Χορός: Δ Και τω Πνευματισου Δ

Ο Ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγιου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ο Χορός: Δ Δο ζα σοι Κυ ρι ε Δο ζα σοι Δ

Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν’ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, δπως ἀν δικαιωθῆσε ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἔκισσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστεα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

“Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτῳ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἁχος Δι

Δοξα Πα τρι και γι ω και Α
 γι ω Πνευμα τι

Δη με ρον σκιρ τω ω ω σι ι ιν
 ε ε εν πνε ευ μα α α τι Αρ χι ε ρε
 ε ε εων δη η μοι συν η μιν τι ι ι ι
 μωων τε ε εσου την μνη η μη η ην
 Ι ι ι ι ι ε ε ρα α αρ χα Γρη
 γο ο ρι ε ο ο σι ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε φω ω ω στη η
 η ηρ της Εκ κλη σι ι ι ας

Δ Και νυν καὶ αἱ εἰς καὶ εἰς τοὺς αἱ ωνας

των αἱ ωνων Αἱ μην **Ζ'** Ταις της Θεοὶ τὸ ο

κου πρεσβειαῖς εἰς λεηθημον **Δ** εἰς ζαλει

ψον ταὶ πληθεῖς των εμῶν ων εγκλημα

των **Δ**

Ἔ Ηχος πάπα

Π Εἰ λεηθη σον με ο Θεοσ **Δ** καὶ ταὶ

το με γαὶ εἰ λεοσ σου **Δ** καὶ ταὶ το

πληθος των οικτοιρμῶν σου **Δ** εἰς ζαλειψον

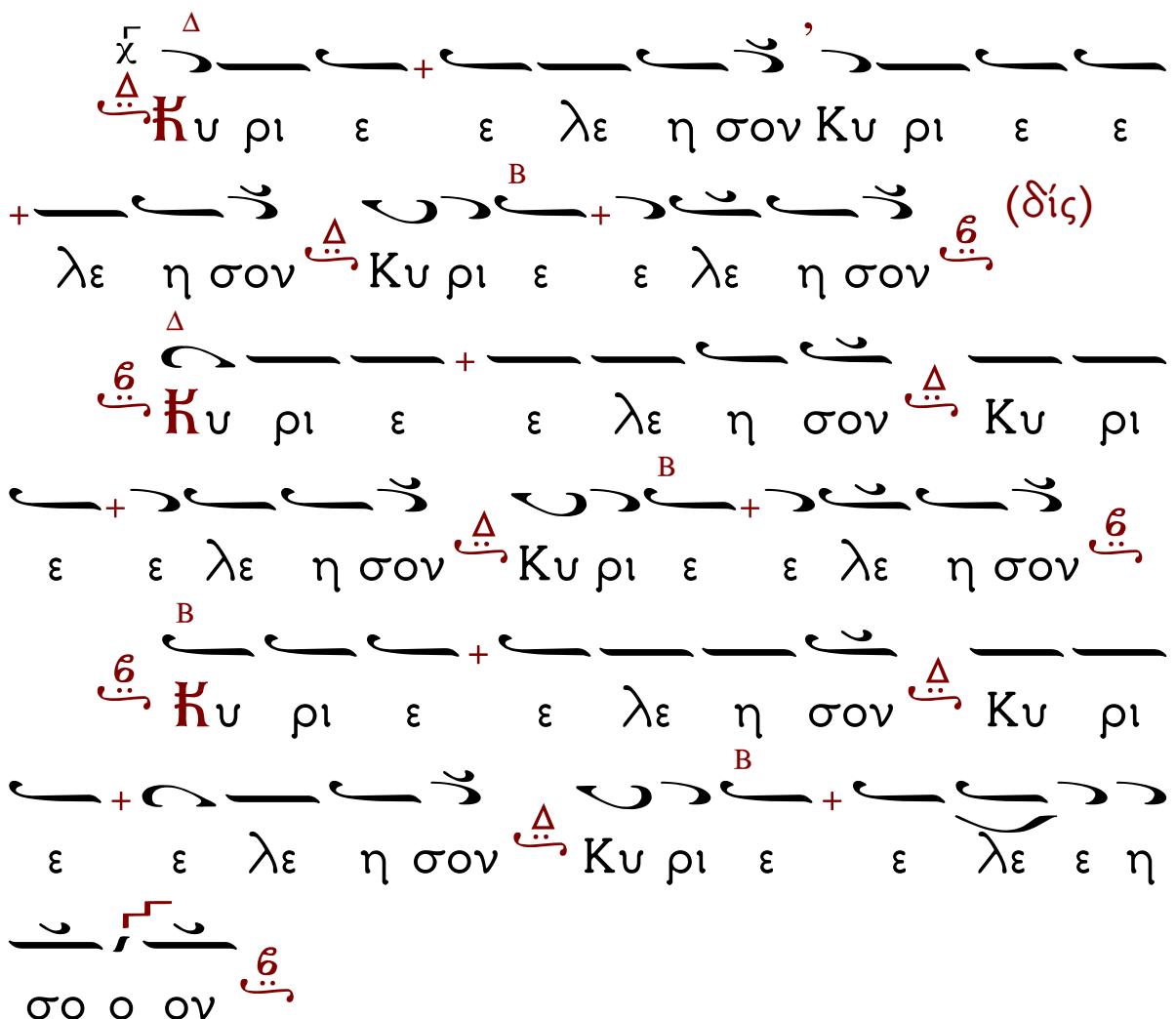
Δ Το αἱ νοομηματαὶ αἱ αμου **Π**

Π Εἰ ζεχυθη η χαρις εν χει ει ει

λεσιιιισου **Δ** οοοσιιιε

Πα α α τε ερ ^π και γε ε γο να α α ας
 ποι μην της Θεσ σα α α λο ο νι ^ο i κης ^ο
 δι δα α α σκωων τα λο γι κα α α προ
 o βα α α τα ^π πι στε ε ευ ειν ^χ εις
 Τρι α α α δα o μο ou ou ou ou σι i i
 i on ^Δ εν μι α α α Θε o τη τι i i i
 i i i ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').



Οι Κανόνες·
΄Ωδὴ α'.
Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁ Εἱρμὸς

Ὕχος πᾶς — ^Ω Γα

Ἄγρανδι ο δε σας ωσει ξη ραν ^π και
την Αι γυπτιι αν ^π μο χθη ρι ανδι α φυ γων
ο Ισ ρα η λιτης α νε βο ο α ^χ τω
λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν ^{Δις} ^π
άγρα περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας ^π

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
με διάσωσον.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
με διάσωσον.

Π Ν Γ

προς σε κατα φε ευγω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των Δι Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε λ
 των δυ σχερων και δεινων μεδι α σωσον Δι
Δι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας Δι

Παθων με ταράττουσι προσβολαι, πολλης
 άθυμιας, έμπιπλωσαι μου τὴν ψυχήν·
 είρηνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ του Γενού και
 Θεού σου, Πανάμωμε.

Δι Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι Δι
 πολλης αθυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την
 ψυχην Δι ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη λ
 την του Γι ου και Θε ου σου Παναμω με Δι

Δ Υ περ α γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Δ

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Δ Κωτη ρα τε κου σαν σε και Θε ον Δ δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων Δ σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω Δ

και την ψυ χην και την δι α νοι αν Δ

Δ Υ περ α γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Δ

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Δούτε τοῦτο σωματικὴν ψυχὴν
ε πι σκοπῆς θείας καὶ προνοίας τῆς παρα-
σου δα αἱ ω σον μονη Θεομῆτορ λαχ-
ως α γαθη αγαθου τε λοχευτρια δα

Κανών τοῦ Ἀποστόλου

·Ωδὴ α' Ὡχος πλ. β'. ·Ως ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Στίχ. Ἐπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι τῆς τοῦ Χριστοῦ,
θεϊκῆς λαμπρότητος, ἐνηδόμενος τρανῶς,
θεοκήρυξ Φίλιππε ταῖς σαῖς, κατὰ μέθεξιν
αὐγαῖς, ἡμᾶς καταύγασον.

Στίχ. Ἐπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο τοῦ Πατρὸς σοι τὴν δόξαν δι' ἔαυτοῦ,
ὑποδείξας Φίλιππε, τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν, σὲ
Χριστὸς ἐνέταξε τὴν σήν, προγινώσκων ἀρετήν,
θεομακάριστε.

Στίχ. Ἐπόστολε τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Νῦν οὐκ αἰνίγμασι βλέπεις οὐδὲ σκιαῖς,
οὐδὲ ἐσόπτροις Πάνσοφε, τὴν πηγὴν τῶν
ἀγαθῶν, ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστόν, ἀλλὰ
πρόσωπον ὄρᾶς, σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκλελοιπότων Ἀρχόντων ἐκ τῆς φυλῆς, τοῦ
Ἰούδα Πάναγνε, ὁ Γίός σου καὶ Θεός, προελθὼν
Ἡγούμενος τῆς γῆς, τῶν περάτων ἀληθῶς, νῦν
ἐβασίλευσεν.

‘Ο Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου.
’Ωδὴ αὐτῷ Ἡχος δέ
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Στίχ. “Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

‘Ρητόρων οἱ ἔνθεοι καὶ θεολόγων οἱ πρόκριτοι καὶ γλῶσσαι θεόφθογγοι, δεῦτε συνέλθετε εἰς ἐνότητα ὑμνῆσαι κατ’ ἀξίαν τὸν πνευματορρήτορα θεῖον Γρηγόριον.

Στίχ. “Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

‘Ο στῦλος τῆς Πίστεως τῆς Ἔκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ πανάριστος ποιμὴν Θεσσαλονίκης, ὁ κόσμος τοῦ τάγματος Ἱεραρχῶν ἀληθῶς.

Δόξα...

Ἐκ βρέφους ἐπόθησας, κρείττονα βίον καὶ τέλειον Πάτερ ἐκ νεότητος, ἐστερξας φρόνημα καὶ ὅμότροπος καὶ σύμφρων ἀνεδείχθης, τοῦ συνωνυμοῦντός σοι, θεῖε Γρηγόριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὄδὸς ὄδηγοῦσά με, πρὸς θεῖα σκηνώματα· ἀπεπλανήθην γὰρ καὶ πρὸς βάραθρα κακίας ὀλισθαίνω, ἐξ ὧν με ἀνάγαγε τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

·Ωδή γ'.

·Ο Είρμος

·Ηχος λαβ.

χ^M Γ

Δ Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε

Κυ ρι ε Δ και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ

με στερε ωσον ♪ εν τη α γα πη τη ση ♪ των

ε φε των η α κρο της Δις

ριγμα μο νε φι λαν θρω πε Δ

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας Δ

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,

Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,

πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν

πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Δίπροστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης

τι θημιδι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ

με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου

των α γα θωνη αι τι α δι των πιστων το

στη ριγμα μο νη πανυμνη τε δι

δι ύ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας δι

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

δι τευ ω Παρθε νε τον ψυ χι κον

ταραχονδι και της α θη μι ας τηνζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ _¶ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ _¶

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ _¶ τον Χριστον ε

κυ η σας μο νη παναχραντε ^Δ _¶

λ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας ^Δ _¶

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

λευ ερ γε την τε κουσατοντων κα λων

αι τι ον ^Δ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυσον ^Δ _¶ παν τα γαρ δυ να σαι

ως δυ να τονεν I σχυ ι ^Δ τον Χριστον κυ

η σασαθε ο μα κα ριστε **Δ**

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας **Δ**

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

Δ **Χ**α λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα
θεσιν **Δ** ε ξε τα ζο με νω Παρθε νε συ μοι
βο η θη σον **Δ** των ι α μα των γαρ **Δ** α
νελ λι πη σε γι νω σκω **Δ** θη σαυ ρον Πα να
μω με τον α δα πα νη τον **Δ**

·Ωδὴ γ'. Τοῦ Ἀποστόλου
·Ηχος πλ. β'.
Οὐκ ἔσπιν ἄγιος ὡς σύ,

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπάρχων ἔμπλεως φωτός, πρακτικῆς θεωρίας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, γενομένῳ μεθ' ἡμῶν, κατηξιώθης Χριστῷ, λειτουργῆσαι, Φίλιππε θεσπέσιε.

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κρηπὶς δογμάτων εὔσεβῶν, ἡ σὴ μυσταγωγία, τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη· δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Γίόν, ἐπέγνωμεν συμφυῶς, ἡνωμένον, ὅντα τῷ Γεννήτορι.

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀυχνία γέγονας χρυσή, δαδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις, τὸ ἀΐδιον φέγγος, καὶ φωτίζων τῇ αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην σαφῶς, ἐπιγνώσει, Φίλιππε πανάριστε.

Στίχ. **Ὑ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ σοὶ πάναγνε σεμνή, πεποιθώς μὴ ἐκπέσω, τῆς εἰς σὲ προσδοκίας, ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθής, τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, τῶν παγίδων, τοῦ ἔχθροῦ με λύτρωσαι.

΄Ωδὴ γ'
΄Ο Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου.
~Ηχος δ'
Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ρεῖθρα τῶν θείων διδαχῶν σου φυλάττοντες πᾶσαν μηχανὴν τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρουόμεθα, σοῖς Ἱεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Сοφίας μωρὰς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου δι' ἣς μετ' ἣχου ἐθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Δόξα...

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης πᾶσαν ἥδυπάθειαν σοφὲ ἀσκητικῶς ἐζώωσας ψυχῆς σου τὰ κινήματα καὶ ταύτην θεῖον ὅργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει αἰσχράν τε καὶ ἄσωτον ζωήν, ἐπιμελῶς ἡγάπησα, ἀλλὰ στοργῇ τῇ τοῦ Τόκου σου Παρθένε Θεονύμφευτε, δῆσόν με θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Κοντάκιον.

„**Ηχος πλ. δ^ρ. Τῇ ὑπερμάχῳ.**

Τὸ τῆς σοφίας Ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον Θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε θεορόβρημον. Ἄλλ’ ὡς νοῦς νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὀδήγησον, Ἰνα χράζωμεν, χαῖρε κῆρυξ τῆς χάριτος.

‘**Ο Οἶκος.**

„**Ἄ**γγελος ἀνεφάνης ἐπὶ γῆς τῶν ἀρόρητων, τὰ θεῖα τοῖς βροτοῖς ἐξαγγέλων, ταῖς γὰρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς, ἀνθρωπίνῳ νῷ τε καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἐξέστησας καὶ ἐπεισας, βοῶν σοι θεορόβρημον ταῦτα·

Χαῖρε, δι’οὗ τὸ φῶς ἐκηρύχθη· χαῖρε, δι’ οὗ τὸ σκότος ἥλαθη.

Χαῖρε, τῆς ἀκτίστου Θεότητος ἄγγελε· χαῖρε, τῆς κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως ἔλεγχε.

Χαῖρε, ὕψος ἀνεπίβατον, τὴν Θεοῦ φύσιν εἰπών· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών.

Χαῖρε, ὅτι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἴπας· χαῖρε, ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἐξείπας.

Χαῖρε, φωστὴρ ὁ δείξας τὸν Ἡλιον· χαῖρε,
κρατήρ τοῦ νέκταρος πάροχε.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια λάμπει· χαῖρε, δι'
οὗ ἐσκοτίσθη τὸ ψεῦδος. Χαῖρε, κήρυξ τῆς
χάριτος.

Κάθισμα.

Ὕχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν.

Ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων ἀναδειχθείς, καὶ
φωστὴρ τῶν ἐν σκότει ἀποφανθείς, ἔδειξας τὸν
Ἡλιον, ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντα, καὶ ναοὺς
εἰδώλων, συντρίψας ἀνήγειρας, ἐκκλησίας
Μάκαρ, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· ὅθεν σε τιμῶμεν,
καὶ τὴν θείαν σου μνήμην, λαμπρῶς ἐορτάζομεν,
καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι, Ἀπόστολε Φίλιππε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Ὁμοιον.

Ομβροφόρος νεφέλη πνευματική, ἀληθῶς ἀνεδείχθης τοῖς ἐπὶ γῆς, ποτίζων ὡς ἄρουραν, μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· διαδραμών γάρ τῷ λόγῳ, δροσίζεις τὰ πέρατα, ύετοὺς προχέων, τὰ μύρα τῇ λάρνακι· ὅθεν διαπνεύσας, ταῖς ἀπίστοις καρδίαις, ὁσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος, ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας, Ἀπόστολε Φίλιππε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐօρτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκὸν.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρός, καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, ἐμαυτὸν κατερρύπωσα, καὶ οὐκ ἔχω τι πράξαι, οὐδὲ καταφύγιον, ἀλλ' ουδὲ ἄλλην ἐλπίδα, πλήν σου Κόρη ἐπίσταμαι· Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! Διὰ τοῦτο ἵκέτης, πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, ὅμολογῶν σοι τό, Ὡμαρτον· Πρέσβευε τῷ σῷ Γίῳ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· εἰς σὲ γάρ πᾶσαν ἐλπίδα, ἀνέθηκα Δέσποινα.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ^ρ
‘Ως ἀπαρχὰς.

Ο μαθητὴς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ Θεὸν σε ἐκήρυξεν, ὁ θεηγόρος Φίλιππος, ταῖς αὐτοῦ ἴκεσίαις, ἐξ ἔχθρῶν παρανόμων, τὴν Ἔκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε.

‘Ο Οἶκος.

Ρεῖθρα λόγου παράσχου μοι Κύριε, ὁ ὄνδατων τὴν φύσιν δειμάμενος, τὴν καρδίαν μου στήριξον Δέσποτα, ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ σου, καὶ φωτισον μου τὴν διάνοιαν, ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος, ἵνα λέγω καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα, καὶ ἀξίως ὑμνήσω τὸν σὸν Μαθητὴν Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστολού Φιλίππου, ἐνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν δώδεκα.

Στίχοι

Ἄρθεὶς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,
Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα Σῶτερ ἐκτίνει.
”Ηρθης κάκκεφαλης δεκάτη Φίλιππε
τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἅγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου
Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Στίχοι

Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὅντως μέγαν,

Πηγὴ φάους ἀδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου ἐνδόξου
Μεγαλομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ὑδρας,
τοῦ ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 1800 ἐν τῇ νήσῳ τῆς
Ρόδου.

Ταῖς τῶν Ἅγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβασίαι τῶν Εἰσοδίων Ἡχος ἔτος

Ωδὴ α'. Ἐγένετο τόπος τοῦ προσκυνήματος τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ
 νοι ζω το στο μα μου και

πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος λα και λο γον ε
 ρευ ξο μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι λα και ο
 φθη σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων πι και α α
 σω γη θο μενος τα αυτης την ει σο δον λα

Ωδὴ γ'. Τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 το κε η ζω ωσα και α φθο νος πη γη η
 θι α σον συγ κρο τη σαν τας λα πνευ μα τι κον
 στε ρε ω ωσον πι καν τη σε πτη ει σο δω
 σου η ο α' χορός στε φανων δοξης α ζι ωσον λα

Ωδὴ δ.⁶ Την α νε ζι χνι αστον θει αν βου λην
 της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου
 του υ ψιστου ⁶ ο Προ φη της Αβ βα κουμ ⁶
 κα τα νο ων ε κραυ γαζε ^Δ δο ζα τη δυ να
 μεισου Κυ ρι ε ⁶
 Ωδὴ ε'. ⁶ Ε ξε στη τα συμ παν τα ⁶ εν τη
 σε πτη ει σο δω σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε ⁶ εν δον ει σηλ θες εν τω
 να ω ω του Θεου ^Δ ω σπερ κα θα ρω τα τος
 να ος ^{z'} ⁶ πα σι τοις υ μνου σι σε ⁶ λην ει ρη
 νην βρα βευ ου σα ⁶

Ωδὴ στ'. ⁶
^λ Την θει αν ταυ την και παν τι μον ^π
^q τε
 λουν τες ε ορ την οι θε ο φρονες ^π
^q της Θε ο
 μη το ρος ^π δευ τε τας χει ρας κρο τη σω
 μεν ^Δτον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξαζον
 τες ⁶
^λ

Ωδὴ ζ'. ⁶
^λ Ουκ ε λα α τρευ σαν ⁶
^λ τη
 κτι σει οι θε ο φρο νες ⁶
^λ πα ρα τον κτι
 σαν τα ⁶ αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶
^λ αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον ⁶
^λ υ
 πε ρυ υμνη τε ^π ο των Πα τε ρων Κυ ριος
 Δκαι Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶
^λ

Ωδὴ η'. ⁶_λ Γι νου μεν ευ λο γου μεν και προ
σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶_λ

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι
νω Δι ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε
σω σα το Δι το τε μεν τυ που μενος ⁶_λ νυν
δε ε νερ γου με νος ^π_ρ την οι κου με νην α πα
σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν Δι τον Κυ ριον
υ μνει τε τα ερ γα ^π_ρ και υ πε ρυ ψου τε Δι εις
παν τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶_λ

Την Θεοτόκον και μητέρα του Φωτὸς.

14-11-2020 ΟΡΘΟΣ ἈΠΟΣΤ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ καὶ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Τιμωτέρα πετάρτου ἕχου.

Τιμωτέρα Ἡχος^{Γ' τος}

Σπίχος α'^{χ₆ M} ^B

λ Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ^λ₆ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^λ₆ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου ^λ₆
B

λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^λ₆ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ^λ₆

Σπίχος β'^{χ₆ B}

λ ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶_λ i δου
γαρ α πο του νυν ^χ_λμα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γε νε αι ⁶_λ
^B
⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶_λ και
εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα φιμ
⁶_λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν ⁶_λ

Σπίχος γ' ^χ₆ ο τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος ⁶_λ και α γι ον το
ο νο μα αυ του ⁶_λ και το ε λε ος αυ του

χ
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυτον λ
B

λ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ λ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

λ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν λ

Σπίχος δν χ λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του λ δι ε σκορ πι σεν λ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυτων λ
B

λ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κριτως των Σε ραφιμ
λην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν λην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν

Σπίχος ε' λην
λην θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υψωσε τα πει νους λην πει νων τας λην ε
νε πλη σεν α γα θων Δηκαι πλου του ουν τας ε
ζα πε στει λε κε νους λην

Μ
λην Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ Δηκαι
εν δο ζο τεραν α συγ κριτως των Σε ρα
φιμ Δην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κούσαν ^π_{την} ον τως Θε ο τοκον σε με γα λυ

νομεν ⁶_λ

Σπίχος στ' ^χ₆
^λ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶_λ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶_λ τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος ⁶_λ

^M
⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π
Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο τοκον

σε με γα λυ νομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θριμή τῶν Καταβασιῶν.

Ωδὴ Θ'. πας γη γε νης σκιρ τα τω τω
 πνευ μα τι λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ
 ρι ζε τωω δε π α υλων νο ω ων φυ σις
 γε ραι ρου σα τα ι ε ρα ει σο δι α
 της Θε ο μη το ο ρος και βο α α α α
 τω ρι χαι ροις παμ μα κα α ρι στε Θε ο το
 κε Α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε ε λ

Ἐξαποστειλάριον
Ὕχος γ'. Ἐν πνεύμαπ τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ώραίων σου ποδῶν, Φίλιππε ἀναστρέψας, πορείαν τὴν οὐράνιον, ἀνελήλυθας χαίρων, καὶ τῇ Τριάδι παρεστώς, ἐν Πατρὶ τεθέασαι, Γίὸν καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον· διὰ τοῦτο σου πόθῳ, τὴν πανίερον καὶ θείαν, ἔορτάζομεν μνήμην.

Ἐπερον τοῦ Ἱεράρχου
Ὕχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Χαῖρε Πατέρων καύχημα, θεολόγων τὸ στόμα, τῆς ἡσυχίας σκήνωμα, οἶκος δὲ τῆς σοφίας, τῶν διδασκάλων τὸ κράτος, πέλαγος τὸ τοῦ λόγου· πράξεως χαῖρε ὄργανον, θεωρίας ἀκρότης, θεραπευτά, τῶν παθῶν καὶ νόσων τῶν ἀνθρωπίνων· Πνεύματος χαῖρε τέμενος, καὶ θανῶν καὶ ζῶν Πάτερ.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον

Χαῖρε χαρᾶς ἡ πρόξενος, τῆς ἀρᾶς χαῖρε λύσις, χαῖρε Ἄδαμ ἀνάστασις, χαῖρε πτῶσις δαιμόνων, τῶν γυναικῶν τῆς αἰσχύνης, χαῖρε ἡ ἀναιρέτις, τοῦ ἄδου χαῖρε κένωσις, ἡ φθορὰ τοῦ θανάτου, ἀγιασμέ, τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως χαῖρε Κόρη, χαῖρε ἡ πάντων Δέσποινα, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Μήτηρ.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ὕχος ἡ Πα

π^π Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 σα α α τω ω το ον Ku u u ρι i i i
 ov π^π αι νει τε τον Ku ρι i ov εκ τω ω ω
 ων ou βα α νω ων u αι νει ει ει τε
 ε α αυ το ο ov εν τοι οι οις u ψι
 i i iστοις π^π Σοι πρε ε πει Δι u u μνος τω
 ω ω ω Θε ε ε ε ω ω π^π
 π^π Δι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
 A γε ε λοι οι οι α α α αυ του π^π αι
 νει ει ει ει τε α α αυ τον u πα σαι αι δυ

να α αμεις α αυ του ου Σοι πρε ε πει υ
 υ μνος τω ^N ^Π ω ω Θε ε ε ε ω ω ω
 ω ^π ^ϙ

Σπιχηρὰ Προσόμοια

Εἰς τοὺς Αἴνους, ιστᾶμεν Σπίχους δ'
 καὶ Φάλλομεν Σπιχηρὰ προσόμοια τρία,
 δέυτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ὕχος α' Τῶν οὐρανίων ταχμάτων

χ ^Π π ^ϙ Ἄι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του ^Δ αι νει τε αυ τον κα τα
 το πληθος της με γαλωσυ νης αυ του ^Δ

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων τὰ ἀπηχήματα,
 ἐπὶ τῆς γῆς παμάκαρ, διεχύθη καὶ ταύτην,
 ἐπλήρωσε δογμάτων, δι' ὃν τὸν Γεόν, τῷ Πατρὶ¹
 καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογοῦντες Ἀπόστολε
 μυστικῶς, δμοούσιον δοξάζομεν.

χ^π
π^q Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος δ^Δαι νει τε αυ τον δ^Δεν ψαλ τη ρι ωκαι
κι θα α ρα δ^Δ

‘Ως ἔωσφόρον σε πάντες τῶν Ἀποστόλων
Χριστοῦ, καὶ φαεινὸν λαμπτῆρα, τῆς σεπτῆς
Ἐκκλησίας, Φίλιππε τρισμάκαρ, ἔχοντες νῦν,
τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ ἐκ κινδύνων
λυτρούμεθα δυσχερῶν, ταῖς πρεσβείαις σου
πανεύφημε.

χ^π
π^q Ἄι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω δ^Δαι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
γα α νω δ^Δ

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα τὸν τῆς ἀθλήσεως,
διηγεκῶς τῆς νίκης, ἀνεδήσω στεφάνους,
Φίλιππε ἀξίως, μεθ' ᾧ εἰσελθών, εἰς τὰ ἄνω
βασίλεια, συμπαρεδρεύεις Ἀπόστολε τῷ
Χριστῷ, καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἐπερα τοῦ Ἱεράρχου
Ὕχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδέξου θαύματος

Σπίχ. 9!

Δι ἄλι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις ευ η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ

βα λοις α λα λαγμου Πασα πνο η αι

νε σα α τω τον Κυ ριον

Πάτερ Ἱερὲ Γρηγόριε, σὺ τὸν Θεὸν ἐκ παιδός, ἀγαπήσας ἐξέφυγες, ὑλικὴν προσπάθειαν, καὶ τοῦ κόσμου τὸ ἀστατον, καὶ τὸν Σταυρόν, γενναίως ἀράμενος, τῷ σῷ Δεσπότῃ, κατηκολούθησας, πένθει καὶ δάκρυσι, τὴν ψυχὴν καθάρας τε, σοῦ καὶ τὸν νοῦν, ὅλος ἔχρημάτισας, θεοειδέστατος.

Σπίχ.:

Το στο μα μου λα λη σει σο φι

αν και η με λε τη της καρ δι ι ας μου

συ νεσιν

Πάτερ Ἱερὲς Γρηγόριε, τὴν καρδίαν καλῶς,
θεωρίᾳ καὶ πράξει τε, καθαρθεὶς τοῦ
Πνεύματος, ἔχρημάτισας τέμενος, καὶ τὰς
ἔλλαμψεις τούτου δεχόμενος, φῶς ὥφθης ὅντως,
τοῖς προσπελάζουσι, τοῦτο γενόμενος, κατα
χάριν ἔνδοξε, δπερ αὐτό, φύσει θείᾳ πέφυκε, μὴ
μεριζόμενον.

Σπίχ.: χ̄^N ρεις σου Κυριε εν
χ̄ οι I ε ρεις σου Κυριε εν
χ̄ δυ σον ται δι και ο συ νην Δ̄ και οι ο
σι οι σου α γαλ λι α σον ται Δ̄

Πάτερ θεόφρον Γρηγόριε, σὺ τὴν κακίστην
σποράν, καὶ τὴν ρίζαν ἀνώρυξας, Βαρλαὰμ τὸν
βέβηλον, ἐκτεμὼν ξίφει Πνεύματος, τὸν δὲ
προδότην, αὗθις τῆς πίστεως, μύστην τε τούτου,
λῆρον Ἀκίνδυνον, θείου πληρώματος, ἐκβαλὼν
συνέταξας, τοῖς ὑβρισταῖς, Ἐβραίοις ζηλώσαντα,
τὴν τούτων ἄνοιαν.

Εἰς τούς Αἰνους Δόξα
Ὕψης Δι

Ἄλε Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και
γι ω και α γι ι ω Πνε ε ευ μα
τι

Φι α α α λαιτων α ρω μα α τω ω
ων εν κο ο σμω αι σι α γο ναιαισου σο
ο φε ω φθη σαν Α πο ο ο στο λε Φι ι
ι λι ι ι πι πε πε ρι κιρ νω σαι
τοις πι στοις πο ο ο μα το ζω ο ο ποι ον
πραξιν γαρ εις θε ω ρι ας ε πι βα σι ι
ιν ε σχη η κως Χρι στου ου ου ου ο πα α

δος ^Δ καὶ προ ση γο ρο ο ος ε χρη μα α
 α τι ι ι ι σας ⁶ την στει ραν και α τε
 κνον ε θνωων Ε ε εκκλη η σι ι ι αν ⁶
 ευ τε κνω θεισαν εν αυ τω ^Δ κα τα ποι
 οι κι λα ας δι δα αχαι αι αι αις ^Δ η ην και
 νυν δυ σω ω ω πει ^Δ λυ τρω θη η η
 η η ναι ^Δ δει νω ων και α α να αγ κων ^υ
 δυ υ να α σαι αι αι γαρ εν θε ε ω ^Δ πολ λα
 α ε εγ γι ι ι ζωων α αυ τω ^Δ

τῷ μὲν βοῶντι τῷ δὲ παρεγγέλμένῳ
Καὶ νυ συ συ συν καὶ α α εἰ καὶ εἰς τοὺς
αἱ ω νας των αἱ ω ω ωνων α α μην
τῇ πασαν ε ελ πι δα μου εἰς σε α
να α τι θη μι Μη τερτου Θε ου φυ λα ζον
με ρυ ποτη ην σκε πην σου

14-11-2020 ΟΡΘΡΟΣ ἈΠΟΣΤ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ καὶ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

΄Ηχος δεύτερος, ᾿Επιλογές

΅Ηχος Δι

Δ
λε χ Δ
Δο ζα σοι τω δει ζαν τι το φως Δ
Δο ζα εν υ ψι στοις Θε ω Δ και ε πι

γης ει ρη νη Δ εν αν θρω ποις ευ δο κι 1 1

α Δ

Δ Υ μνουμενσε ευ λο ο γουμεν σε ε προ

σκυ νου μεν σε δο ζο λο ο γου με εν σε Δ ευ

χα ρι στου με εν σοι δι α την με γα α λην

σου ου δο ο ο ζαν Δ

Δ Κ ρι ε Βασι λευ Δ ε που ρα νι ε Θε

ε ε Πα τερ παν το κρα α τω ωρ δι Κ ρι ε

γι ε μο νο γε νες Δ I η σου Χρι στε Δ
 και Α α γι ον Πνε ε ευ μα Δ
 Κυ ρι ε ο Θε ος Δ ο α μνος του Θε
 ου ρι ο γι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων Δ
 την α μαρ τι ι αντου κο ο οσμου ε
 λε η σον η μας ο αι αι ρων ρι τας α μαρ
 τι ι ας του ου κο ο οσμου Δ
 Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων Δ ο
 κα θη με νος εκ δε ζι ων του Πα τρος Δ και
 ε λε η σον η μας Δ

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος Δ συ

ει ει μο νος Ku ρι ος Δ I η σους Xri

στος εις δο οξαν Δ Θε ου Πατρος A μην

Δ Καθ' ε κα αστην η με ραν ευ λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α

σου Δ εις τον αι ω ω να Δ και εις τον αι

ω νατου αι ω ω ω νος Δ

Δ Κα τα ξι ωσον Ku ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη Δ α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

ναι η μας Δ

Δ Ευ λο γη τος ει ει ει Ku ρι ε ε ο

Θε ος Δ των Πα τε ρων η μων Δ και αι νε

τον **ζ'** και δε δο **ξα** σμε νον το **ο** νο μα α
 σου **Δ** εις τους αι ωω νας **Α** μην **Δ**
Δ **Γε** νοι το ο **Κυ** ρι ε **το** ε λε ος σου
 εφ' η μας **Δ** κα **θα** απερηλ πισα μεν ε
 πι **σε** **Δ**

Δ **Ε**υ λο γη τος ει ει **Κυ** ρι ε ε δι δαξο ον
 με τα δι καιω μα τα α α σου **Δ** (**γ'**)

Δ **Κ**υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη **θης** η μιν
 εν γε νε α και γε νε α **Δ** **Ε** γω ει πα
Κυ ρι ε ε λε η σο ον με **Δ** ι α σαι την
 ψυχη ην μου **Δ** ο τι η μαρτο ο ον σοι **Δ**

Ἄ Κυρι ε προς σε κα τε φυ γον Ἅ

δι δαξιον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
σου Ἅ ο τι συ ει ει Θε ο ο οις μου Ἅ

Ἄ ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης Ἅ εν

τω φω τι ισου ο ψο ομεθα φω ω ω ως Ἅ

Ἄ Πα ρα τει νον το ε λε ο οις σου τοις γι

νω σκουσι ι ι σε ε Α γιος ο Θε ο

οις Α γι ο οις Ι σχυρος Ἅ Α γι οις Α α

θα να τοις ε λε η σον η μα α α ας Ἅ

Ἄ γι οις ο Θε ο οις Α γι ο οις

Ι σχυρος Ἅ Α γι οις Α α θα να τοις ε

λε η σον η μα α α ας Δίς
λε η σον η μα α α ας Δίς

Διό ξα Πα τρι και γι ω Δι και Α
γι ω Πνευματι Δι

Και νυν και α ει Δι και εις τους αι ω
νας των αι ω νων Α μην Δι

Δι ι γι ος Α α θα να τος ε λε η
σον η μα α α ας Δι Λσματικόν

Λσματικόν

Δι α α α α α α α α γι ο
ος δι ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ος
Δι α α α α α α α α γι ο ος

λ Ι ἵσχυντο οἱ πάντες
Ἄ γιοὶ οὓς αἱ αἱ θανατοὶ^ς
Ἔ λεεη ηη σοονηη μααα
ααα αα αας

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου.

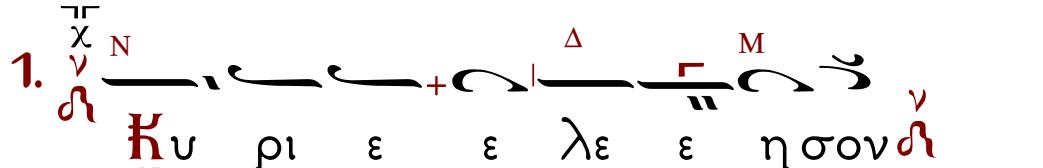
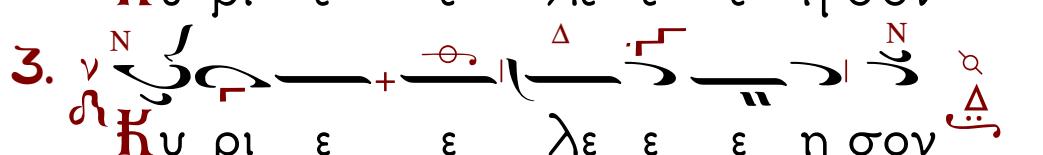
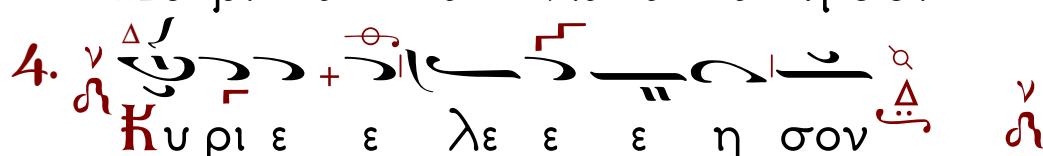
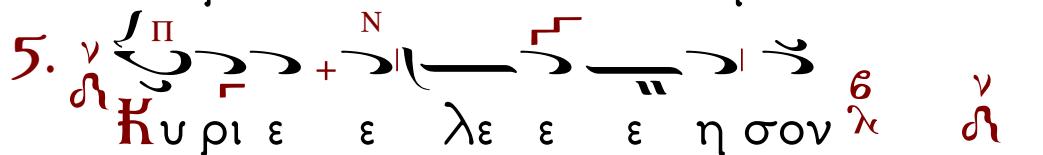
ὝΧρος Γα^φ

χ^Γ ποστολε α γι ε Φι λιπ πε ρ
πρεσβευτω ε λε η μο νι Θε ω χ^ξ ι να
πται σματων α φε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαις
η μωωω ω ω ω ων ρ^ν

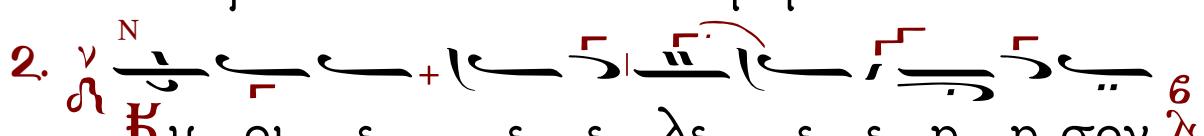
Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν.

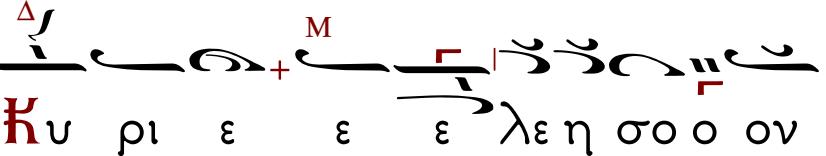
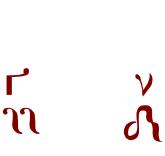
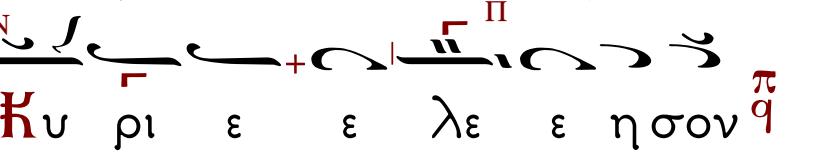
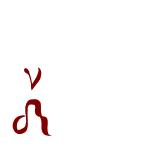
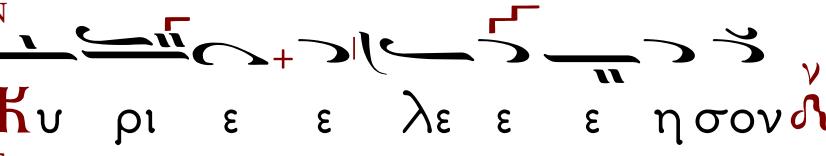
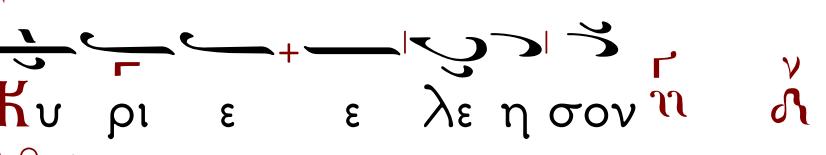
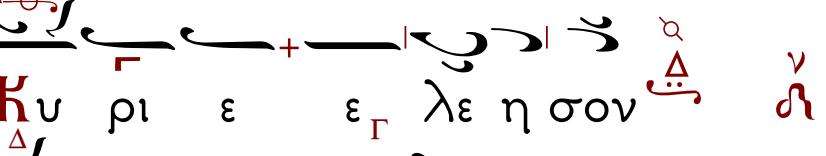
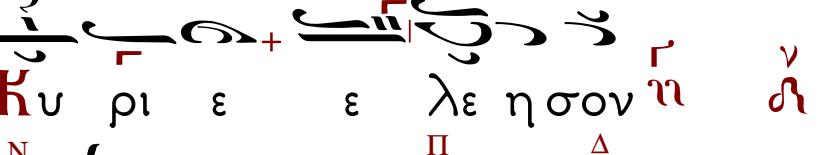
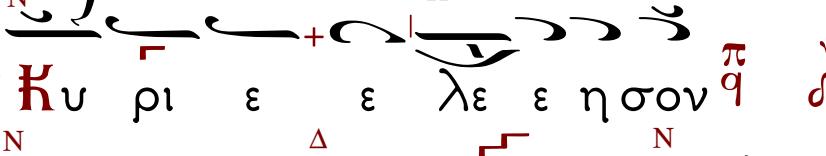
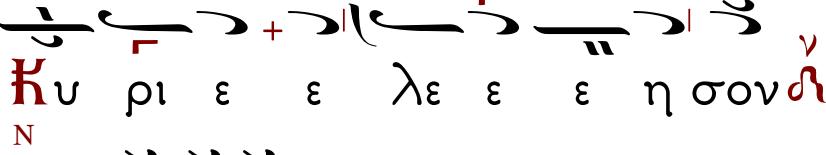
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ὕπαγος λαβεῖ Νη^λ

1. 
 Ἄ ρι ε ε λε ε η σον **δι**
 Ἃ ρι ε ε λε ε ε η σον **λ**
 3. 
 Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον **λ**
 4. 
 Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον **λ**
 5. 
 Ἄ ρι ε ε λε ε ε η σον **λ**
 6. 
 Ἄ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δι**

ΕΤΕΡΑ

1. 
 Ἄ ρι ε ε λε ε ε η η σον **δι**
 2. 
 Ἄ ρι ε ε ε ε λε ε ε η η σον **λ**
 3. 
 Ἄ ρι ε ε λε η η σον **δι**
λ

4.  **κυριε ε ε ε λεη σοο ον** 
5.  **κυριε ε ε λεε εη σον** 
6.  **κυριε ε ε λε ε εη σον** 
7.  **κυριε ε ε λεη σον** 
8.  **κυριε ε ε λεη σον** 
9.  **κυριε ε ε λεη σον** 
10.  **κυριε ε ε λε εη σον** 
11.  **κυριε ε ε λε ε εη σον** 
12.  **κυριε ε εη σον**

14-11-2020 ΟΡΘΟΣ ἈΠΟΣΤ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ καὶ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Ἄντιφωνον α'
Ἅγιος Δι

Ἄγιος Δι

μη η ην

Σπίχ. α' Ευλόγει η ψυχή μου τον

Κυρί ον και πάντα τα εν τοσ μου το

ο νοματο Αγίον αυτου

Ταις πρεσβει αις της Θεού τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπίχ. β' Ευλόγει η ψυχή μου τον

Κυρί ον και μη ε πιλανθανου πα

σας τας αν τα ποδοσεις αυτου

Ταις πρεσβει αις της Θεού τοκου Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Σπίχ. γ! M Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω ζ'

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του Δ και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει Δ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου B Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Σπίχ. δ! M Δ

Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του Δ εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του Δ

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου B Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ ^Δ Ταῖς πρε σβει αις της Θε ο το ο κου ^{Ζ'}

Σωτερ σωσον η μα α ας ^Δ

Ἀνπίφωνον β'

Δ ^M Η μη η ην Δ

Σπίχ. α! Δ ^M Ηι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον Δ αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου Δ

ψαλλωτω Θε ω μου Δ ε ως υ παρχω Δ

Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ

ψαλλοντας οι αλ λη λου ι α Δ

Σπίχ. β! Δ ^M Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θιος αυτου ^Δ η ελ πις
 αυτου ου ^ρ ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ
 ρω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 γι ι ι οις θια αυ μα στο ο ο ο ος
 φαλλον τας σοι αλ λη λου ι α ^Δ
 Σπίχ. γ! ^χ ^μ ^Δ ^Δ ⁺
 Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^χ την θια λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

ρω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
 γι ι ι οις θια αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

ψαλλονταςσοι αλληλουι α

Δ

Σπίχ. δ!

Βασι λευ σει Κυρι ος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γε νε

α αν και γε νε αν

Δ

Γωσονη μα ας γι ε Θεου

ο εν

β

Αγιιιοις θα αυ μα στοοοοοοσ

ψαλλονταςσοι αλληλουι α

Δ

Δοξα πατρι και γιω και Αγι

ω πνευμα τι

Δ

Και νυν και α ει και εις τους αι αι

β γ

ω νας των αι αι ωνων Α μην

Δ

Μ Δ
 ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ
 6 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 Β
 τε ραν σω τη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι
 Ζ' εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως εν
 αν θρω πη σας 6 σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος Δ θα να α τω ω θανατον πα τη σας
 Σ Υ ει εις ων Ζ' της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 Δ ζα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 γι ω Πνευ μα τι 6 σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'.

Ὕχος Γα

χ μ Γ
η Ἄ μην Στίχ.

γουνται δοξαν Θε ου ρ ποι η σιν δε χειρων αυ
του Δ α ναγ γελ λει το στε ρε ω μα η

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου.

Ὕχος Γα

χ μ Γ
η Ἄ ποστολε α γι ε Φι λιπ πε ρ

πρεσβευετω ε λε η μο νι Θε ω ρ ι να
πταισματων α φεσιν πα ρα σχηταις ψ χαις
η μωωω ω ω ω ων η

Εἰσοδικόν

Ἄχος Δι

χ ^M Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ

σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω ^Δ ^B Κω

σον η μα ας γι ε Θε ou ^Δ ο εν α γι οις

θαυ μα στος ^Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ou

ι α ^Δ

14-11-2020 ΟΡΘΟΣ ἈΠΟΣΤ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ καὶ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου.

Ὕχος — Γα

χ ^Γ ποστολε α γι ε Φι λιπ πε ρ
πρεσβευτω ε λε η μο νι Θε ω χ ^χ ι να
πται σματων α φε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι
αις η μων ρ υ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου

ὝΧος πᾶ — Γα

Γ
δ ορ θο δο ξι ας ο φω στηρ Δ
Εκ κλη
σι ας το στη ριγ μα και δι ι δα σκα α λε δ
των μο να στων η καλ λο νη Δ των θε ο
λο γων υ περ μα χος α προ ο σμα χη η τος δ
Γρη γο ρι ε θαυ μα τουρ γε Δ Θεσ σα λο νι
κης το καυ χη μα κη ρυξ τη ης χα ρι ι τος δ
ι κε τευ ε δι α παν τος Δ σω θη ναι τας
ψυ χας η η μων δι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ὕχος ἀ Δι

Χ M Δ B M
 ο κα θα ρω ω τα ατος να ος του Σω
 τη ρος η πο λυ τι ι μη η τος πα στας
 και Παρθενος Το ι ε ρον θη σαυρισμα
 της δο ξης του Θε ου ση με ρον ει σα γε
 ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
 συ νει σα γου σα την εν Πνευ μα τι θει ει
 ω 6 ην α νυ μνου σιν Αγ γε λοι Θε ου
 αυ τη υ πα αρχει σκη νη ε που ρα α νι
 ο ο ος Δ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. Ἡχος α'

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **4:9-16**

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ήμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. Ἄχρι τῆς ἀρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἴδιαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν, διωκόμενοι ἀνεχόμεθα, δυσφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα, ἔως ἀρτι. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἄλληλούϊα. Ἡχος α'

Ο Θεὸς διδοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί καὶ
ὑποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ
βασιλέως καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ.

Ὕχος πᾶς ἡ πατέρας

Ἄκυροι ε ε λε η σονδι

Ἄκυροι ε ε ε λε η σονδι

Ἄκυροι ε ε ε λε η σονδι

Ἄκυροι ε δι

Ἄλλη μη η η η ην χ

Ἄκαι τωπνευματι ι ι ι ι σοδι

Ἄκυροι ε δι ε ε ε ε ε δι

Ἄκυροι ε δι ε ε ε ε ε δι

Ἄλλη α μην δι

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

Ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἄφεσιν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

Ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ὕχος πάντα Πατέρες Ἐναρμόνιος

π χ π Φι ει εις + α γι ος π ει ει εις + κυ υ

ρι ι ι ος Ι η σους Χριστος εις δοξαν Θε
ου Πατρος α μην π

Ἄρχος

ΣΕ ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ

Ὕπαγος λαὸς Νη

Ἐντελέχεια
Ἐγιε πά α α α σα αν τη ην γη η η η η
γη η η η ην ε ε ξη η ηλθεν φίο
ο ο ο ογ γος α α αυτου δι και εις τα
περιβαλλοντα της οι οι οι οικου ου με ε ε
νης τα ρη η μα α α τα α α αυτου
Αλ λη λουουουου ι ι ι ι α δι

Ιωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου
Ἅγιος Ἄστος Νη

ῥ ^N λε εις πα α α α σα αν τη ην γη
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 ηλ θε ε ε ε ε λε ε ε ε εν υ ο φθο ο
 ο ο ο ο ο γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 α α α α α α α α α φθο ο ο ο ο
 ο ο γο ο ο ο ο ο α α α α α α α α α α
 του ου
 πε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α εις
 τα πε ε ρα τα α α λα α α α α α τη ης

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν
Ἅγιος Δι

Ἐιδομεν τοφως τοαλη θι νου ε λα
βομε εν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο μεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες ευ τη γαρ
η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἅγιος Δι μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυρι ε⁶ ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου^Δ ο τι η ζι ω
σας η μας^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων⁶ τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω^Δ ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου⁶
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄχος Δι

Ἄχος Δι
 αμην Ἐι η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)
 ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ὡχος Βαρύς εἶται Ζωή ^z
 Λε ^χ^z Πα να γι ι α Δε
 ε σποι να ^η υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
 η οι δου ου λοιοι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι ^z
 προφθασον και λυτρωσε η μας ^η α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^η παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^z Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πι στων ^η Κε χα ρι τω με ε νη η ε

14-11-2020 ΟΡΘΟΣ ἈΠΟΣΤ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ καὶ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΑ



Θεοτοκίᾳ εἰς ἡχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἔχος Βαρύς ζω

Ἄε ^z ^χ ^z Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ^γ ^η αν
 θρω πι νη προ ο στασι α ^γ ^η Πα να γι α δε
 εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
 του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι ^{z'} των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα ^γ ^η σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ γω ο α α θλι ος ^z
 παν το θεν πο λε μου ου με νος ^η και πα ρα

μυ θι 1 1 αν ουκ εχω πλη ην σου ^z Δε ε
σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
σι 1 ατων πιστων ^τ μη μου πα ρι 1 δης
την δε ε η σι 1 ιν το οσυ μ φε ε ρον ποι η η
σον ^z

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς → Ζω

χ ^{z³} | Κ — — — Σ Γ — — — |
 z ~ Με τα βο λη των θλι 1 βο με ε
 νων λ α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε λ σω ζε πο ο λιν και λα ον λ των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ι των
 χει μα ζο με νων η γα λη η νη ι η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων z

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.